

Rok akademicki: 2019/2020

ID zajęć: 510152

ETAP: Semestr zimowy

Informacje ogólne:

Prowadzący: dr Małgorzata Łysiak

Organizator: Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii

Liczba godzin tygodni / semestr: 2 / 30

Jezyk wykładowy: Język polski

Kierunek studiów:

Lokalizacja w planach rocznych: Rok - Semestr

Punkty ECTS:

Forma zaliczenia: Nie sklasyfikowany

Cele przedmiotu:

C1 –Wykorzystanie wiedzy teoretycznej z zakresu psychologii klinicznej i psychopatologii wieku rozwojowego i psychologii klinicznej dzieci i młodzieży w obszarze szeroko rozumianej praktyki klinicznej.

Wymagania wstępne:

W1 – Znajomość zagadnień z przedmiotów: Psychologia kliniczna i psychopatologia wieku rozwojowego, Psychologii klinicznej dzieci i młodzieży
W2 – Zainteresowanie problematyką kliniczną wieku rozwojowego w psychologii.

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

WIEDZA

1. Student/ka posiada pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w okresie dzieciństwa i adolescencji w różnych kontekstach społecznych oraz czynników stymulujących/ utrudniających ten rozwój; posiada pogłębioną wiedzę na temat roli podstawowych środowisk (rodzina, szkoła, media masowe, rówieśnicy, praca) dla funkcjonowania jednostki; K_W05
2. Student/ka posiada wiedzę na temat różnych form zaburzeń i zachowań ryzykownych, ich diagnozowania oraz możliwości oddziaływań profilaktycznych, terapeutycznych K_W11, K_W13
3. Student/ka zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie postępowania diagnostycznego oraz udzielania pomocy psychologicznej K_W15

UMIĘJĘTNOŚCI

1. Student/ka potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej i psychopatologii wieku rozwojowego do analizowania i interpretowania różnych zaburzeń, integruje wiedzę na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania, potrafi krytycznie spojrzeć na uzyskane dane K_U01 K_U02 K_U07
2. Student/ka posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej oraz porozumiewać się ze specjalistami z zakresu psychologii oraz innymi grupami docelowymi używając różnych technik i kanałów komunikacji; potrafi wypowiadać się i argumentować swoje poglądy w sposób precyzyjny, wykorzystując terminologię psychologiczną oraz integrując różne ujęcia i koncepcje psychologiczne K_U03
3. Student/ka zna i stosuje się do norm i zasad etycznych w, w procesie diagnostycznym, w projektowaniu działań pomocowych, dostrzega dylematy etyczne związane z podejmowaniem konkretnych działań psychologicznych K_U11

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

1. Student/ka rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie oraz rozwoju własnych kompetencji związanych z pracą z dziećmi i młodzieżą K_K01
2. Student/ka jest świadomy znaczenia zasad etycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą K_K02
3. Student/ka jest szczególnie wrażliwy na specyficzne potrzeby dzieci i młodzieży, okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami K_K05
4. Student/ka ma świadomość specyfiki relacji interpersonalnej w sytuacji pomocy psychologicznej. Jest otwarty na pomoc ekspertów i superwizorów oraz wykazuje gotowość do współpracy z profesjonalistami, których działalność koncentruje się na wspieraniu jakości życia dziecka K_K06, K_K10

Metody dydaktyczne:

Case study, praca w grupach, scenki, dyskusja

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

Ocena niedostateczna

(W) – Student/ka nie posiada wiedzy o najważniejszych zaburzeniach wieku rozwojowego i nie wie na czym polega specyfika ich interpretacji w poszczególnych nurtach terapeutycznych

(U) – Student/ka nie potrafi wykorzystać, integrować ilości danych uzyskanych z wywiadu i innych metod diagnostycznych

(K) – Student/ka nie dostrzega potrzeby budowania teoretycznych interpretacji do działań podejmowanych w obszarze pracy z dziećmi i

młodzieżą, lecz nie potrafi opisać związanych z tym zagrożeń.

Ocena dostateczna

(W) – Student/ka posiada podstawową wiedzę o najważniejszych zaburzeniach wieku rozwojowego i tylko częściowo wie na czym polega specyfika ich interpretacji w poszczególnych nurtach terapeutycznych. Wiedza ta jednak jedynie nieznacznie przekracza poziomu podstawowego kursu z psychologii klinicznej i psychopatologii wieku rozwojowego.

(U) – Student/ka na bazie uzyskanych danych potrafi sformułować jedynie prostą interpretację przypadku, nie integrując w całość.

(K) – Student/ka dostrzega istotę budowania teoretycznych interpretacji do działań podejmowanych w obszarze pracy z dziećmi i młodzieżą, lecz pobieżnie traktuje związane z taką pracą zagrożenia.

Ocena dobra

(W) – Student/ka posiada dość dobrze ugruntowaną wiedzę o najważniejszych zaburzeniach wieku rozwojowego i zna specyfikę ich interpretacji w poszczególnych nurtach terapeutycznych

(U) – Student/ka potrafi integrować wielość uzyskanych danych z metod diagnostycznych i na ich bazie sformułować spójną koncepcję pracy z dzieckiem

(K) – Student/ka dostrzega potrzebę budowania teoretycznych interpretacji do działań podejmowanych w obszarze pracy z dziećmi i młodzieżą oraz potrafi opisać związane z tym zagrożenia.

Ocena bardzo dobra

(W) – Student posiada dobrze ugruntowaną wiedzę o najważniejszych zaburzeniach wieku rozwojowego i zna specyfikę ich interpretacji w poszczególnych nurtach terapeutycznych, a jego/jej wiedza przekracza poziom kursu podstawowego z psychologii klinicznej.

(U) – Student potrafi sformułować interpretację na bazie uzyskanych danych z metod diagnostycznych, sformułować plan pracy z dzieckiem i rodzicem, widzi potrzebę wieloaspektowości w pracy psychologa.

(K) – Student bardzo dobrze rozumie potrzebę budowania teoretycznych interpretacji do działań podejmowanych w obszarze pracy z dziećmi i młodzieżą oraz potrafi opisać związane z tym zagrożenia, oraz refleksyjnie i krytycznie wykorzystuje teoretyczną wiedzę z psychopatologii wieku rozwojowego w obszarze praktyki klinicznej.

Treści programowe przedmiotu:

1. Specyfika wyjaśnień genezy oraz mechanizmów zaburzeń w poszczególnych nurtach terapeutycznych.
2. Wybrane zaburzenia wieku rozwojowego - główne elementy pracy.
3. Specyfika pracy z dzieckiem – norma a patologia.
4. Praca z rodzicem jako element pracy w praktyce klinicznej.
5. Wybrane techniki psychologiczne w pracy z dziećmi i młodzieżą.
6. Dylematy etyczne w pracy psychologa praktyka.

Literatura:

LITERATURA PODSTAWOWA

1. Carr A. (2006). The Handbook of Child and Adolescent Clinical Psychology. London-NY: Routledge.
2. Kendall P. C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP
3. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne, Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „Vesalius”, Instytut Psychiatrii i Neurologii, Kraków-Warszawa-2000
4. Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
5. Namysłowska, I. (2005). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo: PZWL.
6. Seligman, M.E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2003). Psychopatologia. Poznań: Wydawnictwo Zysk I S-ka.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

3. Radziwiłłowicz, W., Sumiła A. (2006). Psychopatologia okresu dorastania. Wybrane zagadnienia. Kraków: Oficyna Wydawnicza 'Impuls'.
4. Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańsk: GWP